

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: **Moravský rybářský svaz, z.s.**, IČO: 004 34 159
sídlem Soběšická 1325/83, Brno
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Kubicou
sídlem Kobližná 47/19, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2018, čj. 56282/2018-MZE-16231, sp. zn. 1RM21412/2018-16231,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Krajský úřad Jihomoravského kraje (dále jen „krajský úřad“) rozhodnutím ze dne 27. 8. 2018, čj JMK 121030/2018, rozhodl k žádosti obce Ježkovice o vynětí vodní nádrže

„Dolní nádrž Ježkovice“ nacházející se na pozemcích parcelní č. 525/8, 525/11 a 287, vše v katastrálním území Ježkovice na Moravě, z rybářského revíru č. 461 309 – Haná 3M, změnil popis tohoto revíru a rozhodl o odnětí výkonu rybářského práva na této nádrži žalobci. Krajský úřad dospěl k závěru, že „Dolní nádrž Ježkovice“ splňuje definici rybníka dle § 2 písm. c) zákona č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráží, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rybářství“), a svým rozhodnutím plně vyhověl žádosti obce Ježkovice (vlastník rybníka). Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí krajského úřadu potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce označil rozhodnutí krajského úřadu za argumentačně velmi stručné a tudíž nepřezkoumatelné. Za nespornou označil skutečnost, že Dolní nádrž Ježkovice je víceúčelová. Závěr, že slouží především k chovu ryb, není prokázáný a není podložen opatřeními důkazy.
3. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

4. Žalovaný uvedl, že se uplatněnou žalobní námitkou zabýval podrobně v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Předmětná vodní nádrž zcela splňuje definici rybníka, neboť ostatní účely uvedené v povolení k nakládání s vodami či v manipulačním řádu nejsou v rozporu s jejím určením především k chovu ryb. Krajský úřad ve spojení s žalovaným neurčitý právní pojem „určení především k chovu ryb“ řádně vyložili.
5. S ohledem na výše uvedené navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí krajského úřadu včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
7. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského úřadu vzhledem k jeho argumentační stručnosti. Pokud je rozhodnutí nepřezkoumatelné, jedná se o zcela zásadní překážku bránící v jeho věcném přezkumu, ať již proto, že úvahy vedoucí k přijatému závěru nejsou z obsahu rozhodnutí nijak zjistitelné, popřípadě jde o rozhodnutí nesrozumitelné nebo vnitřně rozporné. Takovou vadou může zcela jistě trpět už rozhodnutí správního orgánu vydané v prvním stupni, nicméně vzhledem k tomu, že správní řízení tvoří jeden celek, je v praxi přípustné, aby odvolací správní orgán odstranil dílčí vady obsažené v odůvodnění rozhodnutí podřízeného správního orgánu. Argumentační stručnost dle soudu k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí v zásadě spíše nepovede (na rozdíl od absence určité argumentace), nicméně může ovlivnit přesvědčivost a v krajním případě i správnost rozhodnutí. V nynějším případě byla stručná argumentace krajského úřadu dále přípustně doplněna žalovaným, k čemuž je nutno přihlížet.

Z obsahu správních rozhodnutí jsou úvahy vedoucí k přijatému závěru jednoznačně zjištělné, soud tudíž namítanou nepřezkoumatelnost neshledal.

8. Dále žalobce uplatnil v zásadě jediný žalobní bod spočívající v tom, že v řízení nebylo prokázáno a podloženo, že by Dolní nádrž Ježkovice byla určena především k chovu ryb. Tento závěr zpochybnil s ohledem na víceúčelovost vodní nádrže.
9. Soud k tomu předně uvádí, že obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, judikatura správních soudů je dostupná na webu nssoud.cz).
10. Podle § 2 písm. c) zákona o rybářství je *rybníkem vodní dílo, které je vodní nádrží určenou především k chovu ryb, ve kterém lze regulovat vodní hladinu, včetně možnosti jeho vypouštění a slovení; rybník je tvořen hrází, nádrží a dalšími technickými zařízeními*.
11. Účelové určení vodní nádrže především k chovu ryb, je součástí zákonné definice „rybníka“ ve smyslu zákona o rybářství. Správní orgány v nynější věci dospěly k závěru, že Dolní nádrž Ježkovice definici rybníka naplňuje, což bylo předpokladem pro vyhovění žádosti obce Ježkovice.
12. Soud se zcela ztotožnil se stanoviskem správních orgánů. Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě neuplatnil žádnou novou argumentaci a pouze setrval na některých argumentech, které uváděl již v odvolacím řízení, tak soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný odvolací námitky žalobce zcela dostatečně vyvrátil.
13. K uplatněnému žalobnímu bodu lze ze strany soudu zdůraznit pouze to nejdůležitější pro posouzení nynější věci. Hlavním východiskem je to, že víceúčelovost vodní nádrže, nijak nevylučuje, aby se jednalo o vodní nádrž určenou *především k chovu ryb*. To je jednoznačné z užití pojmu *především*, z něhož vyplývá, že chov ryb nemusí být na dané vodní nádrži účelem výlučným. Je to tedy spíše otázka vyhodnocení významu jednotlivých účelů, přičemž chov ryb musí mít z hlediska významu přední místo. Žalovaný se tímto hodnocením zcela správně zabýval. Žalobce sice považuje všechny účely vodní nádrže za rovnocenné, nicméně tento argument žalovaný velmi přílehavě vyvrátil s odkazem na seznam účelů uvedených ve schváleném manipulačním řádu, kde je chov ryb uveden na prvním místě (následuje funkce okrasná, krajinotvorná, retenční a akumulací; optimalizace vodního režimu v dané lokalitě; vodní biotop). Tento seznam je třeba vykládat v souladu s ustanovením § 2 odst. 1 písm. b) bodu 3 vyhlášky č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačního řádu a provozního řádu vodních děl, které stanoví, že v případě více účelů se jejich pořadí uvede podle jejich důležitosti. Rovněž se soud ztotožňuje s tím, že některé z uvedených účelů by ani nebylo možné považovat za „konkurující“ účelu chovu ryb, jelikož jsou spjaté se samotnou existencí vodní nádrže.
14. Soud uzavírá, že žalobce nepřinesl v podstatě žádné konkrétní protiargumenty a pouze v obecné rovině tvrdil rozpor závěru správních orgánů s opatřeními podklady ve spise. Soud po prostudování spisového materiálu a vydaných rozhodnutí neshledal jeho argumentaci důvodnou.
15. Závěrem soud pro úplnost vysvětluje nejasnost vztahující se k dataci napadeného rozhodnutí. Originál rozhodnutí obsažený ve správním spise žalovaného je datován ze dne 18. 10. 2018 a z doložky právní moci vyplývá, že toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 24. 10. 2018. Žalobce však k žalobě přiložil obsahově totožné vyhotovení napadeného rozhodnutí, které je datováno ke dni 24. 10. 2018. Ze spisu je dále zřejmé, že vyhotovením ze dne 24. 10. 2018 disponoval i krajský úřad. Z hlediska jednoznačné identifikace napadeného rozhodnutí se však nejedná o výrazný problém, jelikož obsah i další identifikační údaje (číslo jednací, spisová značka) se v obou vyhotoveních rozhodnutí shodují. Tato nejasnost nemohla mít ani vliv na posouzení včasnosti podané žaloby.

V. Závěr a náklady řízení

16. Po přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
17. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto dle úspěchu ve věci. Žalobce neměl v řízení o žalobě úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nebylo přiznáno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 10. srpna 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

